

Indstilling til Cavling-prisen 2025

Skolens tabte børn – af Jens Langhorn og Marie Skovgaard, Monday Productions og DR

Som den forældregruppe, der har været tilknyttet tilblivelsen og modtagelsen af *Skolens tabte børn*, har vi alle langvarigt skolefravær tæt inde på livet. Vi har børn, der lever eller har levet med fraværet. Mange af os har stået i det i årevis – uden at blive mødt med forståelse, når vi har forsøgt at forklare, råbe op eller bede om hjælp. Det har *Skolens tabte børn* forandret.

Dokumentaren har sat vores hverdag og livsvilkår på dagsordenen – helt op på niveau med ministre og finanslovsforhandlinger – men dens betydning for vores virkelighed er mindst lige så vigtig og gør den i høj grad fortjent til Cavlingprisen. *Skolens tabte børn* fortjener prisen ikke kun for sin dagsordensættende betydning på det højeste politiske niveau, men også for den afgørende, direkte virkning for de mennesker, hvis hverdag den skildrer. Vi forældre til børn med langvarigt skolefravær har mærket, hvordan dokumentaren har flyttet os:

- fra at føle os overset til at blive set og talt om og til
- fra at være alene og overladt til os selv til at opleve et fællesskab, der lyttes til og tages alvorligt
- fra skyld og skam til forståelse, sympati og medfølelse
- fra opgivenhed og magtesløshed til handlekraft og betydningsfuldhed

Forandringen mærkes i møder med skoler og kommuner, hvor forståelsen er vokset, i samtaler med familie og venner, der pludselig forstår, hvad vi kæmper med – og hos fremmede, der efter at have set dokumentaren deler deres egne historier. Ikke mindst mærkes den i det fællesskab, der er opstået i vores forældregruppe, og i den konkrete betydning *Skolens tabte børn* har haft for, at vores fælles anbefalinger og vores børns breve er blevet bragt helt til det politiske niveau, hvor de har sat dagsordenen.

Denne betydning er opnået, ikke kun gennem et formidabelt journalistisk håndværk, men fordi Jens Langhorn på forbilledlig vis har inddraget sin egen og sin families sårbarhed i projektet – og dermed åbnet en offentlig mulighed for at tale om en sårbarhed, der ellers ofte befinder sig i skamfuld isolation hos den enkelte familie. Samtidig formår serien at hæve sig over situationen hos enkelte familier, en bestemt skole, magtelite eller kommune. *Skolens tabte børn* har med stor overbevisning grebet fat i en bred, samfunds bærende problematik, der netop ikke kan eller må reduceres til enkeltpersoner eller institutioner. Uden at udskamme nogen, er den lykkedes med at skildre en virkelighed så råt og rent som muligt, og derved givet en fyldestgørende afspejling af hverdagen for de alt for mange familier, som indtil nu ikke har haft noget sprog.

Det er disse helt banebrydende journalistiske standarder, der gør Jens Langhorn og Marie Skovgaard fortjent til at modtage Cavlingprisen for *Skolens tabte børn*.